

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VI. évf. Különszám

2001. KARÁCSONY

Gondolatok az első karácsonyról

Már jóval karácsony előtt ünnepi díszbe öltöztetik a kirkákat élelmes kereskedők. Színes, sőt zenés levelezőlapok százain kívánhatunk kellemes karácsonyi ünnepeket szeretteinknek. Az üzletházakba belépve minden csillog-villog, csilingelő harangjáték és bűgő zene ösztönöz, hogy adjuk át magunk a vásárlás gyönyöreinek.

Egyvalami elsikkad azonban ebben a káprázatban: a karácsony eredeti meghittsége. Még a templomi betlehemes játékok vagy karácsonyi énekek hangulata mellett is könnyen átsiklunk a karácsonyi esemény igazi üzenete fölött. Pedig a Szentírás szerencsénkre jó eligazítást ad a valóságos történésekről.

Legszembetűnőbb Isten alázata, amint kisedeként született meg a betlehemi barlangban. Megismerte a teremtmény korlátozottságát és kiszolgáltatottságát. Nem mindent elemészto tűzszlopként, nem is viharos széllel érkezett. Kis csecsemőként nem is tud beszélni, rá van szorulva a gondoskodó szülői szeretetre, tejet kér, mint minden újszülött. Istennek volt bátorsága, hogy az egészen egyszerű válassza, annyira egyszerűt, hogy a veszélye is megvan annak, hogy alig észrevehető legyen. A mindenható Isten magzattá lett, feladva hatalmát és dicsőségét. A határokat nem ismerő belépett a térbe és időbe. És mivel emberként jött el az első karácsonyon, magára vette a halandóságot is.

Amikor a Szentcsalád Egyiptomba menekül, biztosan Mária szívébe nyilallik az angyal szava, hogy fia nagy lesz... uralkodni fog... és országának nem lesz vége. Vajon kis Jézusa üldözötten, menekülteként hogyan váltja majd valóra népe reményeit? De nagy Mária bizalma...

Jézus születésével megváltozik az Istenhez való viszony. Az addig uralkodó félelem helyébe a szeretet kerül. Jahve nevét tilos volt kiejteni, a szentek szentjébe nem volt szabad belépni. Ebbe a világba jön el az Úr gyermekként, jászolban fekvve, mosolyogva és sírva, ahogyan más kisgyerek. Szelíd és ártatlan újszülött hozza el az új szövetséget.

Jellemző, hogy amikor Jézus - aki majd a bűnösök barátja lesz, aki majd tanítványai lábát mossa - megszületik, nemcsak messze földről érkező bölcsek, hanem egyszerű pásztor emberek is ünneplik. Őket a zsidók lenézték, a templom külső udvarába mehettek csak be. Most angyal bátorítja őket: Ne féljete! És a pásztorok jönnek, látnak és elhíresztelik az eseményeket.

Így szemlélve az első karácsonyt, szívünk felmelegszik az alázat és szeretet láttán. A megtestesülés emberközelsége hozta a jászolban fekvő csecsemőt, a felnövekvő fiút, a férfit, akit értünk keresztre szegeztek. A testté lett Ige hozta el számunkra az első karácsonyon a megváltás örömteli ígértét. Ennek tudatában kívánjunk egymásnak kegyelemmel teljes karácsonyi ünnepeket.

Kegelevich Lászlóné

A Dadogó Notker

Karácsonyi szekvenciája

*Ejha, énekeljük
szent dicséretre méltón*

*ennek a napnak verseit,
melyen fény jelent,
szívünket vidítani!
Az éjjel ködei közé
tűnnek bűneink
fekete árnyékai.*

*Az éjszakának is
új csillaga van,
melyre bölcsek szeme
riadt hajdanán.*

*Nyájak mesterei
sugárt láttanak;
Isten vitézeinek
arca vakított.*

*Ma szülte a Tenger
szűz Csillaga
e világra
az új üdvösség örömét,
kitől fél a Pokol
s a kegyetlen
Halál retten:
ez fogja őt megölni még!*

*Nyög legyőzve
a régi kórság;
prédáját a sárga kígyó
veszti már.*

*A hullt ember,
a tévedt bárány,
örök kincsét visszalelni
kezdi már.*

*Örülnek e nap a
mennyei
szent seregek, az angyalok,
mivel az elveszett
tizedik
drachma, ím, megtaláltatott.*

*Örülj, Isten anyja, kit
körülállnak
szent bábák módjára
dalolva az
angyalok,
s zengve az Urat!
Krisztus, Atyád egyfia,
ki érettünk
embertestet vettél,
fogd föl forró
szíveden,
aki buzgón kér!*

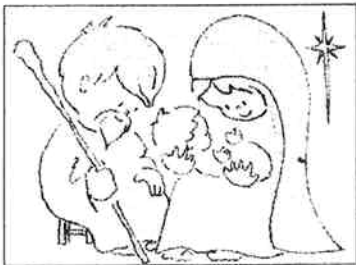
*S kiknek így
emberségben részesük
méltóztattál, Jézus,
lenni, fogadd méltón
könyörgésünket:
tedd, hogy ők
istenségben legyenek
részeseid, Isten,
méltasd őket erre,
Isten egyfia!*

Babits Mihály fordítása

*A Kisjézus hozza el békességét és jóságát mindannyiunk életébe!
2001. Karácsonyán az Újlaki Plébánia nevében János atya*

December 30. Szent Család vasárnapja

Dévai családok

A Szent Család példa. Sokan próbáljuk követni, több vagy kevesebb sikerrel. A családok, melyeket Déván kerestünk fel unokahúgokkal, nagyon eltérnek a megszokott modelltől. De ettől aligha kevesebbek, sőt. Ezért is szeretnék beszámolni róluk.

Lassan tíz éve újra működik a ferences kolostor épületében a magyar iskola, kollégium, árvaház. Az újraindulás története nagyon egyszerű: A '90-es évek elején egy fiatal ferences atya, Csaba „testvér” került a dévai kolostorba. Mint meséli, a vasárnapi szentmisék után nem tudta a szegény, éhező, árva gyerekeket békével elküldeni, míg órá meg meleg ebéd várt. Ahol jut háromnak, négynek, ott, jut ötnek, hatnak is. Így lettek egyre többen. Ma 305 gyerek él Déván a Szent Ferenc Alapítvány által működtetett kollégiumban, árvaházban, akik mindnyájan az ott működő magyar óvodába, iskolába járnak. Némelyek közülük csupán magyarul szeretnének tanulni, mások árvák vagy „csak” nagyon szegény, nehézsorsú, egyszerű családokból kerültek ide.

Ahogy gyültek a gyerekek a kolostor körül, úgy vásárolta meg az alapítvány lakásonként a szomszédos tömbházat. Egy-egy lakásban egy család él: valamennyi egy vagy két nevelőből és tíz gyermekből áll. Minden gyereknek saját fekhelye van, naponta legalább háromszor enni kap, iskolába jár és szeretik.

Anita Szlovákiából jött, tanult mestersége fodrász. Most tíz fiút nevel egy családban, egy lakásban. Fizetése, mint az összes többi nevelőé is: 1.300.000 lej (közel 13.000 forint). Fejenként mintegy 300 forint áll rendelkezésére havonta, hogy azt - belátása szerint - a gyerekekre költse. Ezt valamivel növeli a gyerekek alkalmi keresete, amit ők a legnagyobb természetességgel „hazaadnak”.

A legutóbbi nyarat Anita családja külföldön töltötte: Anita szülei látták vendégül őket Szlovákiában. Kilenc gyerek ment a „nevelő nénivel”, két egész hónapra. Nemcsak nyaraltak: a nagyobbak dolgoztak is. Otthon csak az a kisfiú maradt, aki számára beszerezhetetlen volt az útlevel kiváltásához az eltűnt apa beleegyezése.

Maxi kilenc éves. Állítólag újonc korában alig lehetett bími vele; ma már kezes bárány, csak simogatásból igényel háromszor annyit, mint más. Amikor a nagy tömbház pincéjében megbúvó kápolnát keresem, készségesen kalauzol. Közben megállás nélkül beszél: hogy milyen szörnyű állapotok voltak itt a pincében korábban, hogy mennyi munkába került ez a gyönyörű kápolna, hogy oda persze cipőben belépni nem való. Le is vesszük a cipőt, mint más igazhitűek.

Délutánonként kb. ötven nagyobb diáknak van foglalkozás, tanulókör. Zoli tartja. Nemrég lépett elő növendékből munkatárssá.

Attilával nem itt, hanem Gyulafehérváron találkoztam. A székesegyház köveit faragja. Déváról beszélgetve fölidézi az emlékeit: Életem eddigi legszebb négy évét töltöttem ott a kolostorban. Eddigi... - tűnődik, - de alig hiszem, hogy jöhetnének szebbek.

Egy román asszony egyszer ötmillió lejt adott ajándékba, meséli Csaba testvér. „A reményért”. Az asszony elmondta, hogy elvesztette munkahelyét, tönkrement a családi élete, de a sok vidám gyermeket látván nem hagyta el a remény. Most, hogy újra biztatóbban alakul sorsa; ily módon mond ezért köszönetet.

Szeretnék Anita-nak egy kis pénzt adni, tankönyvre a legnagyobb fiának. Nem tudja, elfogadhatja-e, aztán Csaba testvér jóváhagyásával átveheti a pénzt, családonként 10 dollárt, ő fogja továbbadni. De úgy köszöni, úgy örül neki, mintha mind az övé lenne

Az otthonnak vannak állandó bevételei: 1998 óta havi 500.000 lej állami támogatás gyerekenként, de csak akiről megfelelő papírok vannak. A másik forrás: egy nyugat-európai (talán osztrák) egyházközség havi fix összeggel támogatja az alapítványt. Különbönbönb adományokból élnek. Szerencsére vannak jó emberek.

Odaadnám a magammal hozott doboz kakaót, dehát mi az háromszáz gyereknek. Aztán jön egy asszony, és bead két kiló kenyeret. Egy másik egykilósat hoz... Már teszem is az asztalra a kakaót.

Csaba testvér meséli, hogy kezdetben, amikor még csak húszegynéhányan voltak, egy asszony kerek egy éven át látta el őket tízóraival. Minden reggel munkába menet fölakasztotta a csomagokat a kilincsekre.

M. idekerülése még itt is rendhagyónak számít. Egy néni karolta fel a nagyváradi vasútállomáson, és hozta el egy vasárnap a kislányt Dévára. Csaba testvér azonban úgy látta, nincs mód a befogadására. „... nagyon határozottan visszautasítottam, elküldtem”, számol be az esetről az alapítvány 2000. évi évkönyvében. „Ez a beszélgetés közvetlenül a szentmise előtt volt. A kislány is beült a templomba. Az evangéliumban arról olvastam, hogy: »aki egyet is befogad a legkisebbek közül, engem fogad be«. Felnéztem és találkoztam a tekintetem a kislányéval, és szinte hangosan kimondtam: »huncut vagy, Uram«. Persze, hogy befogadtam, és ma is köztünk van. És hiszem, hogy vele együtt az Úr is.”

Déván családok élnek a ferences kolostor melletti tömbházban. Rendhagyó családok. Dehát a Szent Család nem volt-e az? Persze, a lényegi hasonlóság mélyebben van: a lelkiületben.

Valamikor drága áron építették magos Déva várát. Déván valami ma is épül. Nem a hegy tetején, nem olyan magasan, mint egykor, mégis közelebb ér az éghez.

Szaszouszky Eszter

János-köszöntő

*Adjon Isten
boldog névnapot,
ahogyan már
annyiszor a-
dott,
tíz, húsz, harminc...
hatvan, hetven
éve -
örömidnek
sose legyen
vége!*

*Legyen részed
derűs öreg-
kor,
vidámitson
finom vörös-
bor,
neved napja
legyen vigas-
ságos,
áldjon az Ég
továbbra is,
János!*

Szaszouszky József

A lelki örökbefogadásról

Kilenc hónappal ezelőtt, márciusban lelki örökbefogadás volt templomunkban. Az *Életre születünk* c. könyv így fogalmazza meg ennek jelentőségét: öröm, magyar népünk megmentésére irányuló törekvés, lelki béke és nyugalom. Miközben imádságban átérezhettük ezeknek a gondolatoknak a súlyát, megköszönjük Istennek ezt a meghívását. Köszönjük a reményünk szerint megszületett életeteket.

Az újszülött mindig védelemre szorul. Így a feladat nem ért véget. A kötetlenség, amely a magzatok és köztünk szövődött, már életre szóló. Az életre születettekért életre szólóan kell imádkozni, hogy szeretetben fejlődjenek, tisztességes életet éljenek.

K. L-né

Az engesztelés napja

Az új évezred első évében Aprószentek ünnepén tartott engesztelési és felajánlási napon együtt imádkozhatunk a pasaréti Pádúai Szent Antal templomban 15-19 óráig a meg nem született emberekért és az abortuszokban valamilyen módon részt vállalókéért. Az imádság és a böjt látszik az egyetlen általunk vállalható tettnek, ami Jézus szavai szerint is hatékony lehet. Gondoljunk a pápai felszólításra, amit az *Evangelium Vitae* 73. pontjában köt a lelkiismeret II. János Pál pápa: „Az abortusz és az eutanázia tehát olyan bűntettek, amelyeket semmiféle emberi törvény nem törvényesíthet. Az ilyen jellegű törvények nem kötelezők a lelkiismeretre, sőt azzal a súlyos kötelezettséggel járnak, hogy lelkiismereti alapon kell szembeszegülnünk velük”.

Ez az összejövétel egyben felajánlás is lehet részünkről, amikor Szűz Mária, valamint az angyalok és szentek segítségét kérve fölajánljuk jövőnket Isten szolgálatára